

[Ministeren for offentlige arbejder.]

udfører denne form for kørsel, en bedre beskyttelse mod uretmæssig konkurrence end den, der følger af den nugældende omnibus- og fragtmandslov. Ved de i lovforslaget indeholdte regler om fragtmandskørsel er der givet en mere klar afgrænsning af fragtmandskørslen over for den lejlighedsvis kørsel end den, der følger af definitionen af fragtmandskørsel i den nugældende lovgivning, således at det, der oprindeligt var sigtet med en lovgivning om fragtmandskørsel, også opnås i praksis. Dette indebærer, at den såkaldte „kontraktkørsel i rute“ ikke længere lovligt vil kunne udføres uden tilladelse. I denne forbindelse vil jeg dog gerne fremhæve, at det må anses for naturligt, at den overvejende del af de eksisterende kontrakter, der opfylder et reelt behov, legaliseres efter de nye regler.

En lovgivning af den art, som der her er tale om, er uden værdi, hvis det ikke er muligt at gennemføre en effektiv kontrol med reglerens overholdelse. Det kontrolsystem, lovforslaget bygger på, og som der nærmere er redegjort for i de almindelige bemærkninger, er forholdsvis enkelt og opfylder kravet til effektivitet.

I øvrigt må spørgsmålet om, hvor stor en indsats der skal gøres for at gennemføre en effektiv kontrol, naturligvis ses i sammenhæng med de sanktioner, der vil blive bragt i anvendelse over for dem, der forsøger at sætte sig ud over spillets regler.

I denne forbindelse vil jeg pege på et særligt problem. Efter bestemmelsen i lovforslagets § 19 kan den, der har fået en tilladelse tilbagekaldt på grund af forhold, der giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive virksomheden på forsvarlig måde, forlange spørgsmålet indbragt for domstolene af den myndighed, der har truffet beslutningen om tilbagekaldelsen, og vel at mærke således, at virkningen af den administrativt truffede beslutning om tilbagekaldelsen opsættes, indtil domstolsprøvelsen har fundet sted.

For mig er det imidlertid et spørgsmål, om denne fremgangsmåde for en domstolskontrol på det specielle område, som lovforslaget omfatter, er hensigtsmæssig, når man tager sigtet med lovforslaget i betragtning. Den alvorlige baggrund for lovforslaget er jo som nævnt, at tungtvejende sam-

fundshensyn gør det nødvendigt at gennemføre en sanering af forholdene inden for vognmandserhvervet, og der må derfor — i hver tilfælde i de første par år — forudses at blive ikke så få sager om tilbagekaldelse. Hvis formålet med lovforslaget ikke skal forspildes, må der i spørgsmålet, om en tilladelse skal tilbagekaldes eller ikke, muligvis følges en strengere kurs end den, domstolene hidtil efter min opfattelse har fulgt i spørgsmål om frakendelse af rettigheder. Endvidere vil der erfaringsmæssigt kunne gå lang tid med en domstolsprøvelse, særlig når appelmulighederne ønskes udnyttet. Når henses til, at tilbagekaldelse af en tilladelse kun vil ske ved gentagne eller grove forseelser, finder jeg det uheldigt, at en vognmand, hvis tilladelser er tilbagekaldt, på grund af den opsættende virkning ved domstolsprøvelsen alligevel skal kunne udnytte tilladelsen igennem en længere tid, nemlig indtil domstolsprøvelsen er afsluttet. Et alternativ til lovforslagets domstolsprøvelse ville være, at spørgsmålet om tilbagekaldelse af en tilladelse indbringes for et ankenævn, og at man så lader domstolskontrollen med tilbagekaldelsen følge de almindelige regler i grundloven om domstolskontrol med forvaltningen, dvs. at den pågældende, der har mistet sin tilladelse, ved sagsanlæg mod den pågældende myndighed, der har truffet afgørelsen om tilbagekaldelsen, selv må sørge for at få spørgsmålet bragt for domstolene. Herved opnår man efter min mening dels, at færre sager kommer frem til domstolene, hvilket vil sige, at ikke alene domstolene, men også administrationen belastes i mindre omfang, dels at man får større mulighed for at holde den kurs vedrørende tilbagekaldelsesadgangen, som formålet med lovforslaget kræver.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligtilsyn.

(Lovforslaget (nr. 158) findes i tillæg A. sp. 4161, fremsættelsen i tidenden sp. 3090).